

Република Србија
РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА ЗА
ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА
ЈАВНИХ НАБАВКИ

Бр. 4-00-378/2015
Датум, 08.04.2015. године
Београд

Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки (у даљем тексту: Републичка комисија), одлучујући о захтеву за заштиту права подносиоца захтева адвоката др. Немање Алексића, из Новог Сада, ул. Железничка бр. 38/1, кога заступа пуномоћник адвокат Соња Савин, из Новог Сада, ул. Железничка бр. 38/1, поднетом у поступку јавне набавке мале вредности услуга – правне адвокатске услуге, ЈН бр. 2/15, наручиоца Центар за заштиту жртава трговине људима, Београд, ул. Марије Бурсаћ бр. 49, Геронотолошки центар, објекат А1, у већу састављеном од: чланице Републичке комисије Весне Гојковић Милин, као председнице већа, чланице Републичке комисије Хане Хукић и члана Републичке комисије Бранислава Цветковића, као чланова већа, на основу члана 139. и 146. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник Републике Србије“ бр. 124/2012; у даљем тексту: ЗЈН), на седници одржаној дана 08.04.2015. године, донела је:

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту права подносиоца захтева адвоката др. Немање Алексића, из Новог Сада и у **ЦЕЛИНИ ПОНИШТАВА** поступак јавне набавке мале вредности услуга - правне адвокатске услуге, ЈН бр. 2/15, наручиоца Центар за заштиту жртава трговине људима, Београд.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ наручилац Центар за заштиту жртава трговине људима, Београд, да подносиоцу захтева адвокату др. Немањи Алексићу, из Новог Сада, надокнади трошкове поступка заштите права у износу од 51.250,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема овог решења.

Образложење

У предметном отвореном поступку јавне набавке мале вредности услуга - правне адвокатске услуге, ЈН бр. 2/15, наручиоца Центар за заштиту жртава трговине људима, Београд (у даљем тексту: наручилац) заинтересовано лице адвокат др. Немања Алексић, из Новог Сада (у даљем тексту: подносилац захтева), предао је наручиоцу дана 19.02.2015. године захтев за заштиту права.

У поднетом захтеву за заштиту права подносилац захтева је оспорио садржину конкурсне документације за предметни поступак јавне набавке, наводећи следеће:

-да је, како сматра, наручилац повредио одредбе члана 61. став 11. ЗЈН, будући да није обележио стране конкурсне документације, тако да се из истих види укупан број страница наведене конкурсне документације, већ предметна конкурсна документација „садржи само бројеве страна“;

- да је, по његовом мишљењу, наручилац повредио одредбе ЗЈН, тако што је у конкурсној документацији, као обавезан услов из члана 75. став 1. тачка 5) ЗЈН, предвидео да понуђач мора да достави потврду адвокатске коморе о упису у именик адвоката, будући да, како сматра подносилац захтева, наведена потврда не представља дозволу за обављање делатности, у смислу наведене законске одредбе, већ иста представља доказ да је понуђач регистрован код надлежног органа, односно уписан у одговарајући регистар, у смислу члана 75. став 1. тачка 1) ЗЈН;

- да је, како сматра, наручилац повредио одредбе члана 10. ЗЈН, када је конкурсном документацијом за предметни поступак јавне набавке, као додатни услов за учешће у истом поступку, предвидео да понуђач мора да докаже да располаже потребним пословним капацитетом, под којим се подразумева: да је понуђач у претходној години учествовао у обављању послова који су предмет ове набавке; да је понуђач као пуномоћник на страни оштећеног у кривичном поступку или тужиоца у поступцима накнаде штете у претходне две године 2013/2014 заступао жртве трговине људима у кривичним поступцима као оштећене у минимум 5 кривичних поступака или парница за накнаду штете, да је прошао одговарајућу обуку за рад са жртвама трговине људима (поседује сертификат) и да има потврду (сертификат) за заступање и рад са малолетницима; да понуђач има најмање 10 година адвокатског стажа. Прописујући наведени услов на изнети начин, како је даље истакао, наручилац је извршио дискриминацију међу понуђачима, неоправдано фаворизујући „старије адвокате“, будући да услуге које представљају предмет конкретне јавне набавке, а које су описане у техничкој спецификацији, представљају „редовне послове адвоката“, сходно члану 3. Закона о адвокатури („Сл. гласник РС“ бр. 31/2011 и 24/2012-одлука УС), које, стога, може обављати и адвокат који има мање година стажа у адвокатури, док с друге стране, наручилац није дефинисао ни ко издаје тражене сертификате о обучености;

- да је, по његовом мишљењу, наручилац повредио одредбе ЗЈН, када је у конкурсној документацији предвидео да образац изјаве о испуњавању услова из члана 76. ЗЈН, мора бити потписан од стране овлашћеног лица сваког понуђача из групе понуђача и оверен печатом, док је на страни 7. под тачком 1.4. конкурсне документације наведено да уколико понуду подноси група понуђача, сваки понуђач из групе понуђача мора да испуни обавезне услове из члана 75. ЗЈН, а додатне услове испуњавају заједно.

На основу напред наведеног предложио је да се у целини поништи предметни поступак јавне набавке, те да му се надокнаде трошкови поступка заштите права у укупном износу од 70.000,00, од чега у износу од 40.000,00 динара на име плаћене таксе за поднети захтев за заштиту права, а у износу од 30.000,00 динара на име састава захтева за заштиту права од стране адвоката.

Наручилац је дана 23.02.2015. године сачинио и доставио Републичкој комисији одговор на захтев за заштиту права, оцењујући наводе истог као неосноване.

Републичка комисија је, испитујући основаност предметног захтева за заштиту права, а након прегледа достављене документације о предметном поступку јавне набавке, одлучила као у диспозитиву овог решења из следећих разлога:

Републичка комисија је најпре разматрала навод подносиоца захтева којим је истакао да је наручилац повредио одредбе ЗЈН, тако што је у конкурсној документацији, као обавезан услов из члана 75. став 1. тачка 5) ЗЈН, предвидео да понуђач мора да достави потврду адвокатске коморе о упису у именик адвоката, будући да, како сматра подносилац захтева, наведена потврда не представља дозволу за обављање делатности, у смислу наведене законске одредбе, већ иста представља доказ да је понуђач регистрован код надлежног органа, односно уписан у одговарајући регистар, у смислу члана 75. став 1. тачка 1) ЗЈН.

Увидом у конкурсну документацију за предметни поступак јавне набавке, Републичка комисија је утврдила да је у истој, као један од обавезних услова за учешће у конкретном поступку, наручилац предвидео да понуђач мора да има „важећу дозволу надлежног органа за обављање делатности која је предмет јавне набавке (чл. 75. ст. 1. тач. 5) Закона), (Потврда адвокатске коморе о упису у именик адвоката“. Такође, утврђено је да је у истој конкурсној документацији наведено да испуњеност обавезних и додатних услова за учешће у поступку предметне јавне набавке, у складу са чланом 77. ЗЈН, понуђач доказује достављањем изјаве о испуњености услова, осим услова из члана 75. став 1. тачка 5) ЗЈН.

Увидом у одговор наручиоца на предметни захтев за заштиту права, Републичка комисија је утврдила да је у истом, између остalog, истакнуто да, по мишљењу наручиоца, „и уколико се ради о недостатку и погрешној оцени и тумачењу одредби члана 75. Закона о јавним набавкама, позивање на ову повреду никако не може да утиче на пуноважност поступка имајући у виду да је наручилац у оквиру навода јасно дефинисао шта сматра под овим условом“.

Чланом 75. став 1. тачка 1) ЗЈН предвиђено је да понуђач у поступку јавне набавке мора доказати да је регистрован код надлежног органа, односно уписан у одговарајући регистар, док је у тачки 5) истог члана ЗЈН прописано да понуђач у поступку јавне набавке мора да докаже да има важећу дозволу надлежног органа за обављање делатности која је предмет јавне набавке, ако је таква дозвола предвиђена посебним прописом.

Чланом 5. став 1. Закона о адвокатури предвиђено је да се право на обављање адвокатуром стиче доношењем одлуке о упису у именик адвоката и полагањем адвокатске заклетве, а ставом 2. истог члана Закона о адвокатури прописано је да се поступак за остваривање права на бављење адвокатуром покреће захтевом кандидата за упис у именик адвоката поднетим адвокатској комори на чијем подручју ће бити седиште адвокатске канцеларије кандидата.

Имајући у виду утврђено чињенично стање и цитирање законске одредбе, Републичка комисија је оценила да је разматрани навод подносиоца захтева основан.

Наиме, у конкретном случају, наручилац је, сходно одредби члана 75. став 1. тачка 5. ЗЈН, у конкурсној документацији као обавезан услов за учешће у предметном поступку јавне набавке, предвидео да понуђач мора да докаже да има важећу дозволу надлежног органа за обављање делатности која је предмет јавне набавке, наводећи притом, да као доказ о испуњености наведеног услова понуђач у понуди мора да достави „потврду адвокатске коморе о упису у именик адвоката“.

У вези с тим, а узевши у обзир цитирање одредбе члана 5. став 1. Закона о адвокатури, Републичка комисија указује да потврда, односно решење о упису у именик адвоката представља, заправо, доказ о да је понуђач регистрован код надлежног органа, у смислу члана 75. став 1. тачка 1) ЗЈН.

Стога је, дакле, по оцени Републичке комисије, наручилац погрешно поступио када је у конкурсној документацији предвидео да је понуђач наведену потврду, односно решење о упису у именик адвоката, дужан да достави као доказ о испуњености обавезног законског условия из члана 75. став 1. тачка 5) ЗЈН, будући да се истим, сходно Закону о адвокатури, доказује испуњеност условия из члана 75. став 1. тачка 1) ЗЈН.

Републичка комисија је потом разматрала навод подносиоца захтева којим је истакао да је наручилац повредио одредбе члана 10. ЗЈН, када је конкурсном документацијом за предметни поступак јавне набавке, као додатни услов за учешће у истом поступку, предвидео да понуђач мора да докаже да располаже потребним пословним капацитетом, под којим се подразумева: да је понуђач у претходној години

учествовао у обављању послова који су предмет ове набавке; да је понуђач као пуномоћник на страни оштећеног у кривичном поступку или тужиоца у поступцима накнаде штете у претходне две године 2013/2014 заступао жртве трговине људима у кривичним поступцима као оштећене у минимум 5 кривичних поступака или парница за накнаду штете, да је прошао одговарајућу обуку за рад са жртвама трговине људима (поседује сертификат) и да има потврду (сертификат) за заступање и рад са малолетницима; да понуђач има најмање 10 година адвокатског стажа.

Увидом у конкурсну документацију, Републичка комисија је утврдила да је наручилац у истој, као додатни услов за учешће у конкретном поступку, предвидео да понуђач мора да располаже неопходним пословним капацитетом, под којим се подразумева следеће: „да је понуђач у претходној години учествовао у обављању послова који су предмет ове набавке; да је понуђач као пуномоћник на страни оштећеног у кривичном поступку или тужиоца у поступцима накнаде штете у претходне две године 2013/2014 заступао жртве трговине људима у кривичним поступцима као оштећене у минимум 5 кривичних поступака или парница за накнаду штете, да је прошао одговарајућу обуку за рад са жртвама трговине људима (поседује сертификат) и да има потврду (сертификат) за заступање и рад са малолетницима; да понуђач има најмање 10 година адвокатског стажа“. Као доказе о испуњености наведеног услова, предвиђено је да понуђач у понуди мора да достави изјаву, на обрасцу који представља саставни део конкурсне документације, те „сертификат да је прошао обуку за рад са жртвама трговине људима и да има потврду за заступање и рад са малолетницима“.

Поред наведеног, утврђено је да је у техничкој спецификацији истакнуто да предмет конкретне јавне набавке представљају следеће услуге: „заступање жртава трговине људима у судским, управним и другим поступцима, а по упутству наручиоца; давање усмених и писаних правних савета и мишљења, састављања тужби, захтева, предлога, молби, правних лекова, представки и других поднесака у вези судских, управних и других поступака у којима се обављају послови заступања жртава трговине људима, по упути односно захтеву наручиоца; састављање поравнања, изјава, општих и појединачних аката и других исправа; обављање других послова правне помоћи по налогу наручиоца, на основу којих се остварују права или штите слободе и други интереси жртава трговине људима“.

Увидом у одговор на предметни захтев за заштиту права, Републичка комисија је утврдила да је у истом наручилац, поред осталог, истакао да прописани услов нема за циљ дискриминацију понуђача, већ да је исти предвиђен на наведени начин јер је делатност наручиоца пружање помоћи жртвама трговине људима, где спада и процена стања, потребе, снаге и ризика жртава трговине људима, те да исти врши послове идентификације и обезбеђује адекватну помоћ и подршку жртвама трговине људима, у циљу њиховог оправка и реинтеграције. Сходно томе, наручилац, како је навео, „сматра да је у раду са жртвама трговине људима потребно поседовање специјализованих знања и довољног искуства“, а да се „у извештајима поводом спровођења и имплементације стандарда заштите жртава трговине људима као недостатак често наводи недовољна едукованост кадра који долази у контакт са жртвама трговине људима“, због чега је неопходно „постојање специфичних знања и специјализација адвоката како би се успешно радило са жртвама трговине људима“. У вези са наведеним, како је навео, наручилац „није прецизирао о којој тачно одређеној обуци се ради и ко издаје сертификате“, али да постоје „разна тела, а међу њима и тужилаштва, удружења грађана и међународне организације“, који су организовали „бројне обуке када су у питању стручњаци разних профила“, а „организоване су и специјализоване обуке намењене адвокатима који се баве заступањем жртава трговине

људима“. Такође, истакао је да „послове предметне набавке не може испунити лице које нема обуку за рад са жртвама трговине људима и прописано радно искуство“, стога што је наручилац „у раду са великим бројем жртава трговине људима препознао потребу жртава да имају заступника одређене животне доби, одређеног животног искуства, знања и заступника у којег ће имати пуно поверење“, те да стога оба ова услова наручилац посматра као целину, те да се зато „определио за услов од 10 година адвокатског стажа, не сматрајући притом да се ради о дискриминацији младих адвоката“.

Чланом 10. став 2. ЗЈН прописано је да наручилац не може да ограничи конкуренцију међу понуђачима, а посебно не може онемогућавати било којег понуђача да учествује у поступку јавне набавке неоправданом употребом преговарачког поступка, нити коришћењем дискриминаторских услова и критеријума.

Чланом 76. став 2. ЗЈН је прописано да наручилац у конкурсној документацији одређује додатне услове за учешће у поступку јавне набавке у погледу финансијског, пословног, техничког и кадровског капацитета увек када је то потребно имајући у виду предмет јавне набавке. Ставом 6. истог члана ЗЈН предвиђено је да наручилац одређује услове за учешће у поступку тако да ти услови не дискриминишу понуђаче и да су у логичкој вези са предметом јавне набавке.

Имајући у виду наведено, Републичка комисија најпре указује да је, сходно одредби члана 76. ЗЈН, наручилац овлашћен да одреди обим неопходног пословног капацитета за реализацију јавне набавке. Међутим, приликом одређивања пословног капацитета, наручилац је дужан да води рачуна да његови захтеви буду објективни са становишта конкретне јавне набавке, те да се истима не ограничава конкуренција међу понуђачима.

Стога, узевши у обзир утврђено чињенично стање, односно начин на који је наручилац у конкурсној документацији описао поменути услов неопходног пословног капацитета, Републичка комисија је оценила да је, са становишта предмета конкретне јавне набавке, оправдана тежња наручиоца да обезбеди учешће понуђача који имају потребна стручна знања за рад са жртвама трговине људима и да о томе поседује одговарајући доказ и прихватила је наведени део аргументације наручиоца у одговору на захтев у коме се овај део услова оправдава посебном осетљивошћу циљне групе ради заштите чијих права ће бити ангажован изабрани понуђач. Републичка комисија међутим истиче да приликом постављања овог дела услова наручилац мора да води рачуна да свој захтев дефинише прецизно и јасно и да кроз опредељивање доказа из којег ће утврђивати испуњеност овог услова не ограничи конкуренцију међу понуђачима. Постављање овог услова наручилац мора да прилагоди захтевима ЗЈН тако да исти буде у логичкој вези са предметом јавне набавке како када се имају у виду опредељене услуге тако и када се има у виду структура групе чија ће права изабрани понуђач штитити (како жртава трговине људима тако и малолетника који су део штићене групације). Из наведеног следи да наручилац мора да води рачуна да се постављањем овог услова и дефинисањем доказа који се достављају не дискриминишу понуђачи, нарочито када се има у виду да је и техничким спецификацијама прописано да ће своје послове изабрани понуђач обављати у складу са упутствима наручиоца.

Међутим, по оцени Републичке комисије, када се има у виду начин на који је у целини дефинисан наведени услов пословног капацитета несумњиво је неоправдано кумулативно постављање захтева наручиоца да је понуђач у претходној години учествовао у обављању послова који представљају предмет конкретне јавне набавке, да је понуђач као пуномоћник на страни оштећеног у кривичном поступку или тужиоца у поступцима накнаде штете у претходне две године 2013/2014 заступао жртве трговине људима у кривичним поступцима као оштећене у минимум 5 кривичних поступака или

парница за накнаду штете, да је прошао одговарајућу обуку за рад са жртвама трговине људима (поседује сертификат) и да има потврду (сертификат) за заступање и рад са малолетницима и да понуђач има најмање 10 година адвокатског стажа.

Наиме, захтевом да је да је понуђач у претходној години учествовао у обављању послова који представљају предмет конкретне јавне набавке, као и захтевом да је понуђач као пуномоћник на страни оштећеног у кривичном поступку или тужиоца у поступцима накнаде штете у претходне две године 2013/2014 заступао жртве трговине људима у кривичним поступцима као оштећене у минимум 5 кривичних поступака или парница за накнаду штете, наручилац је, по оцени Републичке комисије, извршио дискриминацију међу понуђачима, дајући неоправдану предност понуђачима који су само у претходној години (а не и у некој од ранијих година) пружали услуге које представљају предмет конкретне јавне набавке, и који у претходне две године нису заступали жртве трговине људима у мање од пет кривичних, односно парничних поступака.

С друге стране, имајући у виду да је с обзиром на специфичност статуса лица за заштиту чијих права ће бити ангажован изабрани понуђач наручилац предвидео обавезу понуђача да докаже да је прошао одговарајућу обуку за рад са жртвама трговине људима, то је Републичка комисија оценила да није у логичкој вези са предметом јавне набавке истовремени захтев наручиоца да понуђач мора да има најмање десет година адвокатског стажа, те да се овим захтевом, такође, врши неоправдана дискриминација свих понуђача који немају десет година адвокатског стажа, а испуњавају остале захтеве неопходне за реализацију конкретне јавне набавке и у могућности су да наручиоцу пруже услуге описане у техничкој спецификацији.

Због свега наведеног, dakле, Републичка комисија је оценила да је прописујући додатни услов неопходног пословног капацитета на описани начин, постављањем свих захтева тако да морају бити испуњени кумулативно тј. да је понуђач у претходној години учествовао у обављању послова који су предмет ове набавке, да је понуђач као пуномоћник на страни оштећеног у кривичном поступку или тужиоца у поступцима накнаде штете у претходне две године 2013/2014 заступао жртве трговине људима у кривичним поступцима као оштећене у минимум 5 кривичних поступака или парница за накнаду штете, да је прошао одговарајућу обуку за рад са жртвама трговине људима (поседује сертификат) и да има потврду (сертификат) за заступање и рад са малолетницима, те да понуђач има најмање 10 година адвокатског стажа, наручилац повредио одредбе члана 76. став 6. ЗЈН, у вези са чланом 10. став 2. ЗЈН, те да је стога разматрани навод подносиоца захтева основан.

Републичка комисија је потом разматрала навод подносиоца захтева којим је истакао да је наручилац повредио одредбе ЗЈН, када је у конкурсној документацији предвидео да образац изјаве о испуњавању услова из члана 76. ЗЈН, мора бити потписан од стране овлашћеног лица сваког понуђача из групе понуђача и оверен печатом, док је на страни 7. под тачком 1.4. конкурсне документације наведено да уколико понуди подноси група понуђача, сваки понуђач из групе понуђача мора да испуни обавезне услове из члана 75. ЗЈН, а додатне услове испуњавају заједно.

Увидом у конкурсну документацију, Република комисија је утврдила да је у истој наручилац, између осталог, истакао да уколико понуди подноси група понуђача, сваки понуђач из групе понуђача мора да испуни обавезне услове из члана 75, а додатне услове испуњавају заједно.

Такође, утврђено је да саставни део исте конкурсне документације представља образац бр. 3, насловљен као „Образац изјаве о испуњавању услова из члана 76. Закона“, конципиран тако да његовим потписивањем понуђач, под „пуном материјалном и кривичном одговорношћу“ изјављује да испуњава све додатне услове

из члана 76. ЗЈН, предвиђене конкурсном документацијом (набројане и у поменутом обрасцу). Као напомена, у истом обрасцу наручилац је истакао следеће: „Уколико понуду подноси група понуђача, Изјава мора бити потписана од стране овлашћеног лица сваког понуђача из групе понуђача и оверена печатом“.

Чланом 61. став 1. ЗЈН прописано је да је наручилац дужан да припреми конкурсну документацију тако да понуђачи на основу ње могу да припреме прихватљиву понуду.

Чланом 81. став 1. предвиђено је да понуду може поднети група понуђача, док је ставом 2. истог члана ЗЈН предвиђено да сваки понуђач из групе понуђача мора да испуни обавезне услове из члана 75. став 1. тач. 1) до 4) овог закона, а додатне услове испуњавају заједно, осим ако наручилац из оправданих разлога не одреди другачије.

С обзиром на утврђено чињенично стање и цитиране законске одредбе, Републичка комисија је оценила да је разматрани навод подносиоца захтева основан.

Наиме, у конкретном случају, наручилац је, у смислу члана 81. став 1. и 2. ЗЈН, у конкурсној документацији предвидео могућност да понуду у конкретном поступку јавне набавке поднесе група понуђача, те да у том случају додатне услове предвиђене истом конкурсном документацијом испуњавају заједно, док је, с друге стране, у обрасцу Изјаве о испуњености наведених услова, истакао да, уколико понуду подноси група понуђача, наведени образац мора бити потписан од стране овлашћеног лица сваког понуђача из групе понуђача.

Имајући у виду наведено, као и основаност претходног навода подносиоца захтева који се управо односио на додатни услов пословног капацитета Републичка комисија је становишта да је наведена конкурсна документација контарадикторна и нејасна у погледу разматраног питања, те да је стoga, наручилац повредио одредбу члана 61. став 1. ЗЈН, када је у обрасцу изјаве о испуњености додатних услова из члана 76. ЗЈН, предвидео да исти морају да потпишу овлашћена лица сваког од понуђача из групе понуђача, уколико понуду у конкретном поступку јавне набавке поднесе група понуђача.

Републичка комисија је потом разматрала навод подносиоца захтева, којим је истакао да је наручилац повредио одредбе члана 61. став 11. ЗЈН, будући да није обележио стране конкурсне документације, тако да се из истих види укупан број страница наведене конкурсне документације, већ предметна конкурсна документација „сadrжи само бројеве страна“.

Увидом у предметну конкурсну документацију, Републичка комисија је утврдила да је на насловној страни исте истакнуто следеће: „Број страна конкурсне документације: 27“. Такође, утврђено је да је свака страница конкурсне документације обележена редним бројем (од 1 до 27).

Чланом 61. став 11. ЗЈН прописано је да је наручилац дужан да редним бројем означи сваку страну конкурсне документације и укупан број страна конкурсне документације.

Имајући у виду све наведено, Републичка комисија је оценила да је разматрани навод подносиоца захтева неоснован.

Наиме, у конкретној ситуацији, наручилац је редним бројем обележио сваку страну конкурсне документације, док је такође, на насловној страни исте, јасно истакао да се конкурсна документација састоји од укупно 27 страна.

С обзиром на изнето, наручилац је, по оцени Републичке комисије, поступио у свему у складу са чланом 61. став 11. ЗЈН.

Сходно свему напред наведеном, Републичка комисија је, у складу са чланом 157. став 6. тачка 1. ЗЈН, одлучила као у ставу I диспозитива овог решења.

Чланом 156. став 3. ЗЈН прописано је да ако је захтев за заштиту права основан, наручилац мора подносиоцу захтева за заштиту права на писани захтев надокнадити трошкове настале по основу заштите права.

Одлука о трошковима поступка заштите права подносиоца захтева је донета на основу цитираног члана 156. став 3. ЗЈН и сходно Тарифном броју 37. а у вези са тарифним бројем 13. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Сл. гласник РС“, бр. 121/12), имајући у виду притом опредељене износе трошкова у поступку заштите права. Наведени трошкови, по оцени Републичке комисије представљају стварне издатке које је подносилац захтева имао, у укупном износу од 51.250,00 динара, и то: на име уплаћене таксе за поднети захтев за заштиту права у износу од 40.000,00 динара, а на име трошкова састава захтева за заштите права од стране адвоката у износу од 11.250,00 динара. Захтев за накнаду трошкова у преосталом делу прелази износ који сходно тарифном броју 13. одређује висину награде која припада адвокату за његово ангажовање, те је исти неоснован.

Имајући у виду наведено, Републичка комисија је, сходно члану 156. став 8. ЗЈН, донела одлуку као у ставу II диспозитива овог решења.

Републичка комисија указује да је наручилац дужан, уколико понови поступак предметне јавне набавке, да сачини конкурсну документацију у складу са одредбама ЗЈН и важећим подзаконским актима, водећи притом рачуна да отклони недостатке и неправилности на које је Републичка комисија указала у овом решењу.

Напомињемо да је наручилац дужан да, на основу одредбе члана 160. став 1. ЗЈН, поступи по наводима Републичке комисије садржаним у овој одлуци, као и да су, сходно одредби члана 168. став 1. тачка 5. ЗЈН, ништа више уговори о јавној набавци закључени супротно одлуци Републичке комисије.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против одлуке Републичке комисије не може се изјавити жалба.

Против одлуке Републичке комисије може се покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду у року од 30 дана од дана пријема исте.

Доставити (по ЗУП-у):

1. наручиоцу, преко адресе за пријем писмена: Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања – Сектор за бригу о породици и социјалну заштиту, Београд, ул. Немањина бр. 22-26.
2. пуномоћнику подносиоца захтева: Адв. Соња Савин, Нови Сад, ул. Железничка бр. 38/1.